

32010D0707

L 308/46

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

24.11.2010.

ODLUKA VIJEĆA
od 21. listopada 2010.

o smjernicama za politike zapošljavanja država članica

(2010/707/EU)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 148. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽²⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija ⁽³⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Odbora za zapošljavanje ⁽⁴⁾,

budući da:

- (1) U članku 145. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) propisuje se da države članice i Unija rade na razvoju usklađene strategije zapošljavanja te posebno na promicanju kvalificirane, obrazovane i prilagodljive radne snage i tržišta rada koja se mogu prilagoditi gospodarskim promjenama u svrhu ostvarenja ciljeva utvrđenih u članku 3. Ugovora o Europskoj uniji. Uzimajući u obzir nacionalne prakse s obzirom na odgovornost socijalnih partnera, države članice smatraju da je poticanje zapošljavanja predmet od zajedničkog interesa te u Vijeću usklađuju svoje djelovanje u tom pogledu u skladu s odredbama članka 148. UFEU-a.
- (2) Člankom 3. stavkom 3. UEU-a propisuje se da Unija ima za cilj punu zaposlenost te da suzbija društvenu isključenost i diskriminaciju, promiče socijalnu pravdu i zaštitu te osigurava inicijative Unije radi usklađivanja socijalnih politika država članica. Člankom 8. UFEU-a propisuje se

da Unija u svim svojim aktivnostima mora nastojati ukloniti nejednakosti te promicati jednakost između muškaraca i žena. Njegovim člankom 9. predviđa se da pri utvrđivanju i provođenju svojih politika i aktivnosti, Unija uzima u obzir zahtjeve povezane s promicanjem visoke razine zapošljavanja, jamstvom dostatne socijalne zaštite, borbom protiv društvene isključenosti te visokom razinom obrazovanja i osposobljavanja.

- (3) UFEU-om se određuje da Vijeće mora donijeti smjernice za zapošljavanje i opće smjernice za gospodarsku politiku radi usmjeravanja politika država članica.
- (4) Lisabonska strategija, pokrenuta u 2000., temelji se na potvrđivanju potrebe EU-a da poveća svoju zaposlenost, produktivnost i konkurentnost, uz istodobno jačanje socijalne kohezije, u odnosu na globalnu konkurenciju, tehnološke promjene, izazove zaštite okoliša i starenje populacije. Lisabonska strategija je ponovno pokrenuta u 2005. nakon srednjoročnog pregleda kojim se povećala usmjerenost na rast te nova i bolja radna mjesta.
- (5) Lisabonska strategija za rast i radna mjesta pridonijela je stvaranju konsenzusa oko općeg smjera gospodarske politike i politike zapošljavanja EU-a. U okviru te strategije na temelju Odluke Vijeća 2005/600/EZ ⁽⁵⁾ donesene su opće smjernice gospodarske politike i smjernice za zapošljavanje koje su revidirane Odlukom Vijeća 2008/618/EZ ⁽⁶⁾. Osnovu za nacionalne programe reformi predstavljaju 24 smjernice, u kojima se navode glavni prioriteti za makroekonomsku i mikroekonomsku reformu te reformu tržišta rada za Uniju u cjelini. Međutim, iskustvo je pokazalo da se smjernicama nisu odredili dovoljno jasni prioriteti te da su one mogle biti bolje međusobno povezane. To je ograničilo njihov učinak na kreiranje nacionalnih politika.
- (6) Financijska i gospodarska kriza koja je započela 2008. uzrokovala je značajni gubitak radnih mjesta i potencijalne proizvodnje, što je dovelo do dramatičnog pogoršanja javnih financija. Europski plan za gospodarski oporavak je ipak pomogao državama članicama da se suoče s krizom, djelomično kroz usklađene fiskalne poticaje, dok je euro bio temelj makroekonomske stabilnosti. Kriza je stoga pokazala da veća usklađenost politika Unije i njihova učinkovitost mogu dati značajne rezultate. Kriza je također naglasila usku međusobnu ovisnost između gospodarskih rezultata i rezultata zaposlenosti u državama članicama.

⁽¹⁾ Mišljenje od 8. rujna 2010. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽²⁾ Mišljenje od 27. svibnja 2010. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽³⁾ Mišljenje od 10. lipnja 2010. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽⁴⁾ Mišljenje od 20. svibnja 2010. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽⁵⁾ SL L 205, 6.8.2005., str. 21.

⁽⁶⁾ SL L 198, 26.7.2008., str. 47.

- (7) Komisija je predložila izradu nove strategije za sljedeće desetljeće, pod nazivom „Strategija Europa 2020.“, koja će omogućiti Uniji da izađe ojačana iz krize i da usmjeri svoje gospodarstvo prema pametnom, održivom i inkluzivnom rastu uz visoki stupanj zaposlenosti, produktivnosti i socijalne kohezije. Pet glavnih ciljeva, navedenih u pripadajućim smjernicama, predstavljaju zajedničke ciljeve kojima se vodi djelovanje država članica uzimajući u obzir njihove početne pozicije i nacionalne okolnosti te kojima se također vodi djelovanje Unije. Države bi članice osim toga trebale uložiti sve napore za postizanje nacionalnih ciljeva i uklanjanje uskih grla koja ograničavaju rast.
- (8) Kao dio sveobuhvatnih „izlaznih strategija“ za gospodarsku krizu, države bi članice trebale provesti ambiciozne reforme radi osiguranja makroekonomske stabilnosti, promicanja novih i boljih radnih mjesta te održivosti javnih financija, poboljšanja konkurentnosti i produktivnosti, smanjenja makroekonomske neravnoteže i veće uspješnosti tržišta rada. Ukidanje fiskalnih poticaja trebalo bi se provesti i koordinirati u okviru Pakta o stabilnosti i rastu.
- (9) U okviru strategije Europa 2020., države članice i Unija trebali bi provesti reforme usmjerene na „pametni rast“, tj. rast na temelju znanja i inovacija. Reforme bi trebale imati za cilj poboljšanje kvalitete obrazovanja i osiguranje pristupa obrazovanju za sve, kao i jačanje istraživanja i poslovnih rezultata te daljnje poboljšanje regulatornog okvira radi promicanja inovacija i prijenosa znanja diljem Unije. Reformama se potiče poduzetništvo, razvoj malih i srednjih poduzeća i podupire pretvaranje kreativnih ideja u inovativne proizvode, usluge i postupke koji mogu potaknuti rast, stvoriti kvalitetna i održiva radna mjesta, prostorna, ekonomsku i socijalnu koheziju te se učinkovitije suočiti s izazovima u europskom i globalnom društvu. U tom je kontekstu nužno što bolje iskoristiti informacijske i komunikacijske tehnologije.
- (10) Politike Unije i država članica, uključujući njihove programe reformi, trebale bi biti usmjerene na „održivi rast“. Održivi rast znači izgradnju održivog i konkurentnoga gospodarstva, učinkovitog u pogledu uporabe energije i resursa, pravednu raspodjelu troškova i koristi te iskorištavanje vodeće uloge Europe u utrci za razvojem novih procesa i tehnologija uključujući zelene tehnologije. Države članice i Unija trebale bi provesti potrebne reforme za smanjenje emisija stakleničkih plinova i učinkovitu uporabu resursa, što će također doprinijeti sprečavanju uništavanja okoliša i gubitka biološke
- raznovrsnosti. One bi također trebale poboljšati poslovno okruženje, potaknuti stvaranje zelenih radnih mjesta i pomoći poduzećima da moderniziraju svoju industrijsku osnovu.
- (11) Politike programa reformi Unije i država članica trebale bi biti usmjerene i na „inkluzivni rast“. Inkluzivni rast znači izgradnju kohezivnog društva u kojem su ljudi sposobni predvidjeti i upravljati promjenama te, shodno tome, aktivno sudjelovati u društvu i gospodarstvu. Reforme država članica trebale bi stoga svima osigurati pristup i mogućnosti tijekom cijelog životnog ciklusa, čime će se smanjiti siromaštvo i socijalna isključenost uklanjanjem prepreka sudjelovanju na tržištu rada, posebno za žene, starije radnike, mlade, ljude s invaliditetom i zakonite useljenike. Također bi trebalo osigurati da koristi od gospodarskog rasta dosegnu sve građane i sve regije te podupiru razvoj koji potiče zapošljavanje na temelju dostojnog rada. U središtu programa reformi država članica trebalo bi stoga biti učinkovito funkcioniranje tržišta rada kroz ulaganje u uspješne prijelaze, sustave obrazovanja i osposobljavanja, razvoj odgovarajućih vještina, podizanje kvalitete radnih mjesta i sprečavanje segmentacije, strukturne nezaposlenosti, nezaposlenosti mladih i neaktivnosti, istodobno osiguravajući prikladnu i održivu socijalnu zaštitu i aktivno uključivanje radi sprečavanja i smanjenja siromaštva, pri čemu se posebna pozornost obraća na borbu protiv siromaštva među zaposlenim i smanjenje siromaštva skupina koje su najizloženije riziku od socijalne isključenosti, uključujući djecu i mlade, uz istodobno pridržavanje dogovorene fiskalne konsolidacije.
- (12) Veće sudjelovanje žena na tržištu rada je preduvjet za bolji rast i suočavanje s demografskim izazovima. Vidljiva perspektiva jednakosti spolova, uključena u sva pripadajuća područja politike, je ključna za provedbu svih aspekata smjernica u državama članicama. Trebalo bi stvoriti uvjete za potporu prikladnih, pristupačnih i visokokvalitetnih usluga skrbi za djecu predškolske dobi. Trebalo bi primijeniti načelo o jednakim plaćama muškaraca i žena za jednak rad ili za rad jednake vrijednosti.
- (13) Strukturne reforme Unije i država članica mogu učinkovito doprinijeti rastu i zaposlenosti ako se njima povećava konkurentnost Unije u globalnom gospodarstvu, otvore nove mogućnosti za europske izvoznike i osigura konkurentni pristup vitalnom uvozu. Reforme bi stoga trebale uzeti u obzir njihove vanjske implikacije na konkurentnost, kako bi se potaknuo europski rast i sudjelovanje na otvorenim i pravednim svjetskim tržištima.

- (14) Strategija Europa 2020. trebala bi biti popraćena integriranim setom europskih i nacionalnih politika, koje države članice i Unija provode u potpunosti i pravodobno, radi postizanja pozitivnih učinaka prelijevanja usklađenih strukturnih reformi i konkretnijeg doprinosa europskih politika ciljevima strategije. Smjernice predstavljaju okvir za države članice kod osmišljavanja, provođenja i praćenja nacionalnih politika u kontekstu opće strategije EU-a. Glavni ciljevi Europe 2020., navedeni u pripadajućim smjernicama, trebali bi voditi države članice kod određivanja vlastitih nacionalnih ciljeva i svih podciljeva, uzimajući u obzir njihove početne pozicije i nacionalne okolnosti te poštujući nacionalne postupke donošenja odluka. U tom se slučaju države članice prema potrebi mogu osloniti na pokazatelje koje oblikuju Odbor za zapošljavanje ili Odbor za socijalnu zaštitu. Glavni cilj zapošljavanja skreće pozornost na smanjenje nezaposlenosti ranjivih skupina uključujući mlade.
- (15) Kohezijska politika i njezini strukturni fondovi pripadaju brojnim važnim mehanizmima provedbe za postizanje prioriteta pametnog, održivog i inkluzivnog rasta u državama članicama i regijama. U svojim zaključcima od 17. lipnja 2010. Europsko je vijeće naglasilo važnost promicanja gospodarske, socijalne i prostorne kohezije kako bi doprinijelo uspjehu nove strategije Europa 2020.
- (16) Prilikom izrade i provedbe nacionalnih programa reformi, države bi članice trebale osigurati učinkovito vođenje politike zapošljavanja uzimajući u obzir ove smjernice. Iako su ove smjernice upućene državama članicama, strategija Europa 2020. bi se, prema potrebi, trebala provoditi, pratiti i ocjenjivati u partnerstvu sa svim nacionalnim, regionalnim i lokalnim vlastima, u bliskoj suradnji s parlamentima te socijalnim partnerima i predstavnicima civilnog društva, koji će doprinijeti izradi nacionalnih programa reformi, njihovoj provedbi i općem obavješćivanju o strategiji.
- (17) Strategija Europa 2020. temelji se na manjem skupu smjernica koje zamjenjuju prethodne 24 smjernice i koje se na dosljedan način bave pitanjima zapošljavanja i opće gospodarske politike. Smjernice za politike zapošljavanja država članica, koje su priložene ovoj Odluci, intrinzično su povezane sa smjernicama za gospodarske politike država članica i Unije, koje su priložene Preporuci Vijeća od 13. srpnja 2010. o općim smjernicama za gospodarske politike država članica i Unije⁽¹⁾. One zajedno čine „Integrirane smjernice za strategiju Europa 2020.“
- (18) Te nove integrirane smjernice u skladu su sa zaključcima Europskog vijeća. Tim se smjernicama državama članicama daju precizne upute za definiranje nacionalnih programa reformi i njihovo provođenje, odražavajući međusobnu ovisnost i usklađenost s Paktom o stabilnosti i rastu. Smjernice za zapošljavanje predstavljaju temelj za sve specifične preporuke pojedinim državama članicama koje im Vijeće može uputiti u skladu s člankom 148. stavkom 4. UFEU-a, zajedno sa specifičnim preporukama pojedinim državama članicama upućenim u skladu s člankom 121. stavkom 4. istog Ugovora, kako bi zajedno činile usklađeni paket preporuka. Smjernice za zapošljavanje također predstavljaju temelj za izradu Zajedničkog izvješća o zapošljavanju koje Vijeće i Komisija svake godine dostavljaju Europskom vijeću.
- (19) U skladu sa svojim ovlastima na temelju Ugovora, Odbor za zapošljavanje i Odbor za socijalnu zaštitu trebali bi pratiti napredak u zapošljavanju i socijalnim aspektima smjernica za zapošljavanje. To se posebno nadograđuje na aktivnosti otvorene metode usklađivanja u područjima zapošljavanja i socijalne zaštite i uključenosti. Pored toga, Odbor za zapošljavanje trebao bi održavati bliske kontakte s drugim relevantnim pripremnim tijelima Vijeća uključujući i na području obrazovanja.
- (20) Iako se moraju utvrđivati svake godine, ove bi smjernice trebale ostati nepromijenjene do 2014., kako bi se osigurala usmjerenost na njihovu provedbu,

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Ovim se donose smjernice za politike zapošljavanja država članica, kako su određene u Prilogu.

Članak 2.

Politike za zapošljavanje država članica uzimaju u obzir smjernice te se o tome izvješćuje u nacionalnim programima reformi.

Članak 3.

Ova je Odluka upućena državama članicama.

Sastavljeno u Luxembourgu 21. listopada 2010.

Za Vijeće

Predsjednica

J. MILQUET

⁽¹⁾ SL L 191, 23.7.2010., str. 28.

PRILOG

SMJERNICE ZA POLITIKE ZAPOSŁJAVANJA DRŹAVA ČLANICA

Smjernica 7.: Povećanje sudjelovanja žena i muškaraca na tržištu rada, smanjenje strukturne nezaposlenosti i promicanje kvalitete radnih mjesta

Aktiviranje je ključno za povećanje sudjelovanja na tržištu rada. Države članice u svoje politike tržišta rada trebaju uključiti načela „sigurne fleksibilnosti” (flexicurity), koje je odobrilo Europsko vijeće, i primjenjivati ih uz prikladno korištenje potpora iz Europskog socijalnog fonda i drugih fondova EU-a, kako bi se povećalo sudjelovanje na tržištu rada i suzbila segmentacija, neaktivnost i neravnopravnost spolova uz istodobno smanjenje strukturne nezaposlenosti. Mjere za poticanje fleksibilnosti i sigurnosti trebaju biti uravnotežene te se trebaju međusobno jačati. Države članice trebaju uvesti kombinaciju fleksibilnih i pouzdanih ugovornih sporazuma, aktivne politike tržišta rada, učinkovito cjeloživotno učenje, politike za promicanje mobilnosti radne snage te prikladne sustave socijalne sigurnosti za sigurne prijelaze na tržištu rada zajedno s jasnim pravima i odgovornostima nezaposlenih za aktivno traženje zaposlenja. Zajedno sa socijalnim partnerima odgovarajuća se pozornost treba pridati unutarnjoj sigurnoj fleksibilnosti na radnom mjestu.

Države članice trebaju intenzivirati socijalni dijalog i rješavati probleme segmentacije tržišta rada s mjerama koje se odnose na nesigurnu zaposlenost, podzaposlenost i neprijavljeni rad. Potrebno je nagrađivati profesionalnu pokretljivost. Potrebno je razmotriti pitanje kvalitete radnih mjesta i uvjeta zapošljavanja. Države se članice trebaju boriti protiv siromaštva zaposlenih i promicati zaštitu zdravlja i sigurnost na radnom mjestu. Za osobe koje imaju ugovor na određeno vrijeme i samostalno zaposlene osobe potrebno je osigurati odgovarajući socijalnu zaštitu. Službe za zapošljavanje imaju važnu ulogu kod aktiviranja i usklađivanja potreba i potražnje te se stoga trebaju ojačati personaliziranim uslugama te aktivnim i preventivnim mjerama na tržištu rada u ranoj fazi. Takve usluge i mjere trebaju biti dostupne svim osobama, uključujući mlade, kojima prijete nezaposlenost i koje su na marginama tržišta rada.

Politike u vezi s isplativosti rada su i dalje važne. Radi povećanja konkurentnosti i stupnja sudjelovanja, posebno za nisko kvalificirane osobe te u skladu sa smjernicom 2. gospodarske politike, države članice trebaju poticati ispravne okvirne uvjete za pregovore o plaćama i razvoj troškova rada koji je u skladu sa stabilnošću cijena i trendovima produktivnosti. Države članice trebaju preispitati porezni sustav i sustav socijalne pomoći kao i sposobnost javnih službi da pruže potrebnu potporu kako bi se povećalo sudjelovanje radne snage i potaknula potražnja za radnom snagom. One trebaju promicati aktivno starenje, jednakost spolova uključujući jednakost plaća, i uključivanje na tržište rada mladih osoba, osoba s invaliditetom, zakonitih useljenika i drugih ranjivih skupina. Potrebno je pokrenuti politike za uspostavu ravnoteže između posla i privatnog života zajedno s pružanjem prihvatljive skrbi i inovacijama u pogledu organizacije rada kako bi se povećale stope zaposlenosti, posebno među mladima, starijim radnicima i ženama. Države članice trebaju također ukloniti prepreke za ulazak na tržište rada, promicati samozapošljavanje, poduzetništvo i stvaranje radnih mjesta na svim područjima, uključujući zelena radna mjesta i skrb, te promicati socijalne inovacije.

Glavni cilj EU-a, na temelju kojeg države članice određuju vlastite nacionalne ciljeve uzimajući u obzir svoje početne pozicije i nacionalne okolnosti, jest podizanje stope zaposlenosti žena i muškaraca u dobi između 20-64 godine na 75 % do 2020., što uključuje veće sudjelovanje mladih osoba, starijih i nisko kvalificiranih radnika te bolju integraciju zakonitih useljenika.

Smjernica 8.: Razvoj osposobljene radne snage u skladu s potrebama na tržištu rada i promicanje cjeloživotnog učenja

Države članice trebaju promicati produktivnost i zapošljivost kroz prikladnu ponudu znanja i vještina koje odgovaraju trenutačnoj i budućoj potražnji na tržištu rada. Kvalitetno početno obrazovanje i atraktivna strukovna izobrazba moraju se dopuniti učinkovitim poticajima za cjeloživotno učenje zaposlenih i nezaposlenih, čime se svakoj odrasloj osobi osigurava mogućnost za prekvalificiranje ili usavršavanje i nadilaze stereotipi o spolovima, kao i mogućnostima za naknadno obrazovanje i ciljanim politikama useljeničstva i integracije. Države članice trebaju razviti sustave za prepoznavanje stečenih sposobnosti i ukloniti prepreke za profesionalnu i teritorijalnu pokretljivost radnika, promicati stjecanje transverzalnih sposobnosti kao potporu kreativnosti, inovacija i poduzetništva. Napori se posebno trebaju usmjeriti na podupiranje osoba s niskim kvalifikacijama i zastarjelim vještinama, povećanje zapošljivosti starijih radnika, unapređivanje izobrazbe, vještina i iskustva visoko kvalificiranih radnika, uključujući istraživače i žene u znanosti, matematičkim i tehnološkim područjima.

U suradnji sa socijalnim partnerima i poduzećima države članice trebaju poboljšati pristup osposobljavanju, ojačati obrazovno-profesionalnu orijentaciju. Ta se poboljšanja trebaju kombinirati s pružanjem sustavnih informacija o novim radnim mjestima i mogućnostima, poticanjem poduzetništva i boljim predviđanjem potreba za vještinama. Kroz financijske doprinose vlada, pojedinaca i poslodavaca potrebno je promicati ulaganja u razvoj ljudskih resursa, poboljšanje vještina i sudjelovanje u programima cjeloživotnog učenja. Za podupiranje mladih, a posebno onih koji nisu zaposleni, koji se ne školuju niti osposobljavaju, države članice u suradnji sa socijalnim partnerima trebaju donijeti programe kojima će se tim ljudima pomoći da pronađu prvo zaposlenje, steknu početno iskustvo ili im omoguće daljnje školovanje i osposobljavanje, uključujući stažiranje, te moraju brzo intervenirati ako mladi ostanu bez posla.

Redovito praćenje rezultata politika usavršavanja i predviđanja trebalo bi pomoći kod određivanja područja za napredak i povećati odaziv sustava obrazovanja i osposobljavanja u skladu s tekućim i nastajućim potrebama tržišta rada, kao što je niskougljično gospodarstvo i gospodarstvo koje učinkovito koristi resurse. Države članice, prema potrebi, trebaju mobilizirati sredstva ESF-a i EU-a za postizanje tih ciljeva. Politike koje potiču potražnju za radnom snagom mogle bi nadopuniti ulaganja u ljudski kapital.

Smjernica 9.: Poboljšanje kvalitete i učinkovitosti sustava obrazovanja i osposobljavanja na svim razinama i povećanje sudjelovanja u tercijarnom ili istovrijednom obrazovanju

Kako bi se svim osobama omogućio pristup kvalitetnom obrazovanju i osposobljavanju te radi poboljšanja učinkovitosti obrazovanja, države članice trebaju učinkovito ulagati u sustave obrazovanja i osposobljavanja, posebno radi podizanja razine kvalificiranosti radne snage EU-a, čime će im se omogućiti da odgovore na brzo mijenjajuće potrebe modernih tržišta rada i društva u cijelosti. U skladu s načelima cjeloživotnog učenja, ovakvo djelovanje treba uključiti sve sektore (od obrazovanja u ranom djetinjstvu i škola do visokog obrazovanja, strukovnog obrazovanja i osposobljavanja kao i obrazovanja odraslih) uzimajući u obzir informalno i neformalno učenje. Reformama se treba osigurati stjecanje ključnih sposobnosti koje svaki pojedinac mora posjedovati za uspjeh u gospodarstvu koje se temelji na znanju, točnije u smislu zapošljivosti u skladu s prioritetima navedenim u smjernici 4. Potrebno je poticati međunarodnu pokretljivost učenika i učitelja. Potrebno je, također, poduzeti korake kojima će se osigurati da pokretljivost mladih i učitelja s ciljem učenja postane uobičajeno. Države članice trebaju povećati otvorenost i relevantnost sustava obrazovanja i osposobljavanja tako što će posebno donijeti nacionalne okvire kvalifikacija koje će omogućiti fleksibilne putove učenja, i razvijati partnerstvo između područja obrazovanja/osposobljavanja i rada. Zanimanje učitelja trebalo bi učiniti privlačnijim, a potrebno je i posvetiti pozornost početnom obrazovanju i trajnom stručnom usavršavanju učitelja. Visokoškolsko obrazovanje treba postati otvorenije za netradicionalne učenike i potrebno je povećati sudjelovanje u tercijarnom ili jednakovrijednom obrazovanju. Kako bi se smanjio broj mladih koji nisu zaposleni, koji se ne školuju niti osposobljavaju, države članice trebaju poduzeti sve potrebne mjere za sprečavanje ranog prestanka školovanja.

Glavni cilj EU-a, na temelju kojeg države članice određuju vlastite nacionalne ciljeve uzimajući u obzir svoje početne pozicije i nacionalne okolnosti, jest smanjenje stope napuštanja školovanja na manje od 10 % i povećanje udjela stanovništva u dobi između 30-34 godina sa završenim tercijarnim ili jednakovrijednim obrazovanjem na najmanje 40 % ⁽¹⁾.

Smjernica 10.: Promicanje socijalne uključenosti i borba protiv siromaštva

Povećanje mogućnosti zapošljavanja predstavlja ključni aspekt integriranih strategija država članica za sprečavanje i smanjenje siromaštva te promicanje punog sudjelovanja u društvu i gospodarstvu. U tu je svrhu potrebno pravilno iskoristiti sredstva iz Europskog socijalnog fonda i drugih fondova EU-a. Potrebno je usmjeriti napore na osiguranje jednakih mogućnosti, uključujući kroz pristup svih osoba visokokvalitetnim, pristupačnim i održivim službama, posebno u području socijalne politike. Javne službe (uključujući usluge *online*, u skladu sa smjernicom 4.) imaju važnu ulogu u tom smislu. Države članice trebaju uvesti učinkovite mjere protiv diskriminacije. Osposobljavanjem osoba koje su na marginama tržišta rada i promicanjem njihova sudjelovanja na tom tržištu, uz istodobno sprečavanje siromaštva zaposlenih osoba, pridonosi se borbi protiv socijalne isključenosti. To zahtijeva jačanje sustava socijalne zaštite, cjeloživotno učenje i sveobuhvatne politike za aktivnu uključenost kako bi se u različitim fazama ljudskog života osobama pružile nove mogućnosti i kako bi ih se zaštitilo od rizika od isključenosti uz osobitu pozornost na položaj žena. Potrebno je modernizirati i u potpunosti razviti sustave socijalne zaštite, uključujući mirovine i pristup zdravstvenoj zaštiti, kako bi se osigurala prikladna potpora prihoda i usluge, čime se osigurava socijalna kohezija, dok istodobno oni trebaju ostati financijski održivi i poticati sudjelovanje u društvu i na tržištu rada.

⁽¹⁾ Europsko vijeće naglašava da je određivanje i provođenje kvantitativnih ciljeva u području obrazovanja u nadležnosti država članica.

Sustavi socijalne pomoći trebaju se usredotočiti na osiguranje sigurnih prihoda tijekom prijelaza i smanjenje siromaštva, posebno među skupinama koje su najizloženije riziku od socijalne isključenosti, kao što su samohrani roditelji, manjine uključujući Rome, osobe s invaliditetom, djeca i mladi, starije žene i muškarci, zakoniti useljenici i beskućnici. Države članice također trebaju aktivno promicati socijalno gospodarstvo i socijalne inovacije za potporu najugroženijih. Sve mjere također trebaju biti usmjerene na promicanje spolne jednakosti.

Glavni cilj EU-a, na temelju kojeg države članice određuju vlastite nacionalne ciljeve uzimajući u obzir svoje početne pozicije i nacionalne okolnosti, jest promicanje socijalne uključenosti, posebno kroz smanjenje siromaštva s ciljem izvlačenja najmanje 20 milijuna ljudi iz rizika od siromaštva i isključenosti ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Populacija se određuje kao broj osoba kojima prijete siromaštvo i isključenost prema tri pokazatelja (rizik od siromaštva, materijalna deprivacija, kućanstvo bez zaposlenih), pri čemu se državama članicama ostavlja pravo da slobodne odrede svoje nacionalne ciljeve na temelju najprikladnijih pokazatelja uzimajući u obzir nacionalne okolnosti i prioritete.